

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

14 päivänä heinäkuuta 2021 *

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka – Venezuelan tilanteen vuoksi toteutetut rajoittavat toimenpiteet – Varojen jäädyttäminen – Luettelot henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttäminen kohdistuu – Kantajan nimen merkitseminen luetteloihin – Kantajan nimen säilyttäminen luetteloissa – Perusteluvellvollisuus – Puolustautumisoikeudet – Hyvän hallinnon periaate – Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan – Arviointivirhe – Sananvapaus

Asiassa T-248/18,

Diosdado Cabello Rondón, kotipaikka Caracas (Venezuela), edustajinaan asianajajat L. Giuliano ja F. Di Gianni,

kantajana,

vastaaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään S. Kyriakopoulou, P. Mahnič, V. Piessevaux ja A. Antoniadis,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan yhtäältä Venezuelan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen (YUTP) 2017/2074 muuttamisesta 22.1.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/90 (EUVL 2018, L 16 I, s. 14) ja Venezuelan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen (YUTP) 2017/2074 muuttamisesta 6.11.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/1656 (EUVL 2018, L 276, s. 10) ja toisaalta asetuksen (EU) 2017/2063 täytäntöönpanosta 22.1.2018 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/88 (EUVL 2018, L 16 I, s. 6) ja asetuksen (EU) 2017/2063 täytäntöönpanosta 6.11.2018 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1653 (EUVL 2018, L 276, s. 1), siltä osin kuin ne koskevat kantajaa,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. da Silva Passos sekä tuomarit I. Reine (esittelevä tuomari) ja L. Truchot,

kirjaaja: hallintovirkamies B. Lefebvre,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 3.9.2020 pidetyssä istunnossa esitetyn, on antanut seuraavan

tuomion¹

[– –]

Oikeudellinen arviointi

[– –]

Kolmas kanneperuste, joka koskee sananvapauden loukkaamista

[– –]

- 100 On muistutettava, että perusoikeuksien noudattaminen koskee unionin kaikkea toimintaa, myös yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) alalla, kuten SEU 21 artiklasta ja SEU 23 artiklasta ilmenee (ks. tuomio 27.9.2018, Ezz ym. v. neuvosto, T-288/15, EU:T:2018:619, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Koska sananvapaus ja tiedonvälityksen vapaus taataan perusoikeuskirjan 11 artiklassa ja seuraavin edellytyksin Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklassa, on valvottava, että riidanalaisilla toimilla noudatetaan tätä oikeutta.
- 101 Siltä osin kuin kyse on Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklasta, on korostettava olevan totta, että Euroopan ihmisoikeussopimus – niin kauan kuin unioni ei ole siihen liittynyt – ei ole muodollisesti unionin oikeusjärjestykseen kuuluva oikeudellinen väline. Näin ollen unionin johdetun oikeuden toimen pätevyyttä on tutkittava yksinomaan perusoikeuskirjassa taattujen perusoikeuksien kannalta. On kuitenkin muistutettava yhtäältä, että SEU 6 artiklan 3 kohdan mukaan Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taatut perusoikeudet ovat yleisinä periaatteina osa unionin oikeutta, ja toisaalta, että perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdasta ilmenee, että siltä osin kuin perusoikeuskirjan oikeudet vastaavat Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattuja oikeuksia, niiden merkitys ja ulottuvuus ovat samat kuin Euroopan ihmisoikeussopimuksessa. Kyseistä artiklaa koskevista selityksistä, jotka on SEU 6 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja perusoikeuskirjan 52 artiklan 7 kohdan mukaisesti otettava huomioon kyseistä artiklaa tulkittaessa, ilmenee, ettei näiden taattujen oikeuksien merkitystä ja ulottuvuutta määritellä ainoastaan Euroopan ihmisoikeussopimuksen sanamuodossa vaan myös muun muassa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä. Kyseisistä selityksistä myös ilmenee, että perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdan tarkoituksena on varmistaa tarvittava johdonmukaisuus perusoikeuskirjaan sisältyvien oikeuksien ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattujen vastaavien oikeuksien välillä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta unionin oikeuden ja Euroopan unionin tuomioistuimen riippumattomuuteen. Lisäksi on muistutettava, että tämä perusoikeuskirjassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattujen vapauksien vastaavuus on sananvapauden osalta vahvistettu muodollisesti (ks. tuomio 31.5.2018, Korwin-Mikke v. parlamentti, T-770/16, EU:T:2018:320, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

¹ Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

- 102 Perusoikeuskirjan 11 artiklan 1 kohdan ja ihmisoikeussopimuksen 10 artiklan 1 kappaleen sanamuodosta ilmenee, että ”jokaisella on oikeus sananvapauteen”. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on jo todennut, että sananvapaus on yksi demokraattisen yhteiskunnan olennaisista perustoista eikä tässä tekstissä tehdä eroa tavoitellun päämäärän luonteen eikä sen aseman perusteella, jossa luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt ovat olleet tätä vapautta käyttäessään (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 28.9.1999, Öztürk v. Turkki, CE:ECHR:1999:0928JUD002247993, 49 kohta).
- 103 On todettava, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin antaa erityisen painoarvon toimittajien roolille yleisesti yhteiskunnan ja erityisesti demokratian ”vahtikoirina”. Se suosittelee ”mahdollisimman suurta varovaisuutta” arvioitaessa toimittajien sananvapauden rajoitusten pätevyyttä (ks. vastaavasti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 24.6.2014, Roşianu v. Romania (CE:ECHR:2014:0624JUD002732906, 61 kohta). Se korostaa myös, että radion ja television kaltaisilla audiovisuaalisilla tiedotusvälineillä on erityisen tärkeä merkitys tässä yhteydessä. Koska ne voivat välittää viestejä äänen ja kuvan avulla, niillä on välittömämmät ja voimakkaammat vaikutukset kuin lehdistöllä. Se, että televisio ja radio ovat televisionkatsojalle tai kuuntelijalle hyvin tuttuja viihteen lähteitä, vahvistaa edelleen niiden vaikutusta (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 17.9.2009, Manole ym. v. Moldavia, CE:ECHR:2009:0917JUD001393602, 97 kohta).
- 104 Euroopan ihmisoikeustuomioistuin katsoo kuitenkin, että toimittajien oikeutta luovuttaa tietoja yleisen edun mukaisista kysymyksistä suojataan sillä edellytyksellä, että he toimivat vilpittömässä mielessä täsmällisten tosiseikkojen perusteella ja toimittavat ”luotettavaa ja täsmällistä” tietoa journalistin eettisiä ohjeita noudattaen. Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklan 2 kappaleessa korostetaan, että sananvapauden käyttämiseen sisältyy ”velvollisuuksia ja vastuita”, jotka pätevät myös tiedotusvälineisiin, vaikka kyse on suuren yleisen edun mukaisista kysymyksistä (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 17.12.2004, Pedersen ja Baadsgaard v. Tanska, CE:ECHR:2004:1217JUD004901799, 78 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että se, että audiovisuaalisten tiedotusvälineiden vaikutukset ovat usein välittömämmät ja voimakkaammat kuin lehdistöllä, on seikka, joka on otettava huomioon arvioitaessa edellä mainittuja ”velvollisuuksia ja vastuita” (ks. vastaavasti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 16.6.2015, Delfi AS v. Viro, CE:ECHR:2015:0616JUD006456909, 134 kohta).
- 105 Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on lisäksi katsonut, ettei Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklan 2 kappaleessa juuri jätetä varaa sananvapauden rajoituksille poliittisen diskurssin tai yleisen edun mukaisten kysymysten alalla. Periaatteessa tällaisiin yleisen edun mukaisiin kysymyksiin liittyvät lausumat vaativat vahvaa suojelua, toisin kuin ne, joilla puolustellaan tai oikeutetaan väkivaltaa, vihaa, ksenofobiaa tai muita suvaitsemattomuuden muotoja, joita ei tavallisesti suojella. Poliittinen diskurssi on luonteeltaan väittelyn lähde ja usein kärkevää, mutta se on kuitenkin yleisen edun mukaista, ellei se ylitä tiettyä rajaa eikä muutu kehotukseksi väkivaltaan, vihaan tai suvaitsemattomuuteen (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 15.10.2015, Perinçek v. Sveitsi, CE:ECHR:2015:1015JUD002751008, 197, 230 ja 231 kohta; ks. myös vastaavasti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 8.7.1999, Sürek v. Turkki (nro 1), CE:ECHR:1999:0708JUD002668295, 61 ja 62 kohta). Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen mukaan sen määrittämiseksi, voidaanko esitettyjä lausumia kokonaisuutena tarkasteltuna pitää yllyttämisenä väkivaltaan, on kiinnitettävä huomiota käytettyihin ilmaisuihin ja niiden levittämisen asiayhteyteen (ks. vastaavasti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 6.7.2010, Gözel ja Özer v. Turkki, CE:ECHR:2010:0706JUD004345304, 52 kohta). Erityisesti, jos nämä lausumat on esitetty jännitteisessä poliittisessä tai sosiaalisessa asiayhteydessä, kyseinen

- tuomioistuin toteaa yleisesti, että tietty sallivuus näiden lausumien osalta voi olla oikeutettua Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklan 2 kohdan nojalla (ks. vastaavasti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 15.10.2015, *Perinçek v. Sveitsi*, CE:ECHR:2015:1015JUD 002751008, 205 kohta).
- 106 Sovellettaessa edellä mainittuja periaatteita nyt käsiteltävässä asiassa on otettava huomioon tämän asian asiayhteys, jonka erityispiirteet erottavat sen asioista, joissa Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on kehittänyt oikeuskäytäntöään (ks. vastaavasti tuomio 15.6.2017, *Kiselev v. neuvosto*, T-262/15, EU:C:2017:392, 93 kohta).
- 107 On nimittäin korostettava, että ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä johtuvat periaatteet on laadittu niissä tilanteissa, joissa henkilö on esittänyt lausumia tai toteuttanut toimia, joita ihmisoikeussopimuksen osapuolena oleva valtio pitää mahdottomina hyväksyä, ja tämä valtio, jossa kyseinen henkilö asuu, on kohdistanut kyseiseen henkilöön seuraamuksia, jotka ovat usein luonteeltaan rikosoikeudellisia, ja joissa mainittu henkilö vetoaa sananvapauden puolustautumiskeinona kyseistä valtiota vastaan (tuomio 15.6.2017, *Kiselev v. neuvosto*, T-262/15, EU:C:2017:392, 94 kohta).
- 108 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja on Venezuelassa asuva Venezuelan kansalainen, joka hoitaa omassa maassaan poliittisia tehtäviä ja jolla on merkittävä mahdollisuus päästä esiintymään audiovisuaalisiin tiedotusvälineisiin kyseisessä maassa.
- 109 Kantaja vetoaa sananvapauden tässä asiayhteydessä. Hän ei siis vetoa tähän oikeuteen puolustautumiskeinona Venezuelan valtiota vastaan, vaan puolustautuakseen rajoittavilta toimenpiteiltä, jotka ovat luonteeltaan turvaavia eivätkä rikosoikeudellisia ja jotka neuvosto on toteuttanut reagoidakseen Venezuelassa vallitsevaan tilanteeseen (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 15.6.2017, *Kiselev v. neuvosto*, T-262/15, EU:C:2017:392, 97 kohta).
- 110 Nyt esillä olevaa kanneperustetta on tutkittava näiden kaikkien periaatteiden ja seikkojen valossa.
- 111 On korostettava, että kantaja on merkitty riidanalaisiin luetteloihin ja säilytetty niissä venezuelalaisena eturivin poliittikkona, koska hän on hyökännyt julkisesti poliittista oppositiota, tiedotusvälineitä ja kansalaisyhteiskuntaa vastaan ja uhkaillut niitä. Tällä perusteella neuvosto sovelsi päätöksen 2017/2074 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä, joka koskee sellaisten luonnollisten henkilöiden nimen merkitsemistä luetteloihin, joiden politiikka tai toiminta uhkaa jollain tavalla demokratiaa tai oikeusvaltioperiaatetta Venezuelassa.
- 112 On korostettava, että ne kantajan esiintymiset tiedotusvälineissä, joihin neuvosto tukeutui perustellakseen riidanalaisia toimia, koskevat muun muassa hänen poliittisia toimiaan ja mielenosoituksissa, lehdistössä ja tiedotustilaisuuksissa esittämiään lausumia.
- 113 Tämän seurauksena kantajaan kohdistettiin kyseessä olevia rajoittavia toimenpiteitä, koska hän on poliitikko, joka on heikentänyt demokratiaa ja oikeusvaltiota julkisilla uhkauksilla, joiden kohteena olivat poliittinen oppositio, tiedotusvälineet ja kansalaisyhteiskunta.
- 114 Kantajan sen väitteen osalta, jossa hän vetoaa kommentaattorin, toimittajan ja esiintymisalan yrittäjän asemaan, on todettava, että hänen viikoittainen televisiolähetyksensä, joka on muuten ainoa todiste siitä toimittajan asemasta, johon hän vetoaa omaksi edukseen, näyttää olevan hänen poliittisen toimintansa jatke. Kuten edellä 81–83 kohdassa esitetystä ilmenee, kantaja käytti lähetystään hyökätäkseen poliittisia vastustajiaan vastaan ja antaakseen ohjeita opposition

vastaisiin toimiin. Kuten edellä 112 kohdassa todetaan, neuvoston huomioon ottamat kantajan toimet eivät sitä paitsi koske yksinomaan hänen televisiolähetystään. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee joka tapauksessa, että toimittajien vilpittömyyttä mieltä ja eettisiä velvoitteita koskevat periaatteet, joita heidän on noudatettava voidakseen vedota suurempaan suojaan sananvapauteensa puuttumiselta (ks. edellä 104 kohta), sovelletaan myös muihin henkilöihin, jotka osallistuvat julkiseen keskusteluun (ks. vastaavasti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 15.2.2005, Steel ja Morris v. Yhdistynyt kuningaskunta, CE:ECHR:2005:0215JUD006841601, 90 kohta ja tuomio 29.11.2005, Urbino Rodrigues v. Portugali, CE:ECHR:2005:1129JUD007508801, 25 kohta). Kyseisillä periaatteilla on näin ollen merkitystä kantajan tilanteen kannalta, sillä kantaja on kiistämättä osallistunut Venezuelassa käynnissä olevaan julkiseen keskusteluun.

- 115 Asiakirjoista ilmenee, ettei kantaja ole noudattanut Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettuja ”velvollisuuksia ja vastuita”, vaan hän on käyttänyt vapaasti tiedotusvälineitä uhkaillakseen ja pelotellakseen julkisesti poliittista oppositiota, tiedotusvälineitä ja kansalaisyhteiskuntaa.
- 116 Kantaja syytti muun muassa toimittajia avunannosta kansalliskaartia vastaan suoritettuun pommi-iskuun. Hän ei ole myöskään kiistänyt ryhtyneensä pelottelutoimiin internetsivustollaan sellaisia liikkeitä vastaan, joissa paljastetaan ihmisoikeuksien loukkauksia Venezuelassa, tai käyttäneensä televisiolähetysensä yhteydessä tietoja, jotka on saatu yksityisiä keskusteluja lainvastaisesti nauhoittamalla, hyökätäkseen poliittista oppositiota vastaan. Hän ei ole myöskään kiistänyt tietoja, joiden mukaan hän on opposition pelottelemiseksi yllyttänyt kärkevin sanakääntein voimakkaisiin tukahduttamistoimiin, antanut ohjeita taistelujoukkojen käyttämiseen opposition mielenosoituksia vastaan, uhannut julkisesti opposition johtajia ilmoittamalla, että ”tiedämme, missä te asutte”, ja esitellyt julkisesti ”vallankumouksellisten taistelijoiden käsikirjaa”, joka sisälsi muun muassa opposition johtajia ja erityisesti heidän asuinpaikkojaan koskevia henkilökohtaisia tietoja. Kantaja ei myöskään kiistänyt 14.3.2017 päivättyyn OEA:n kertomukseen sisältyviä tietoja, joiden mukaan hän oli osallistunut kidutustoimiin.
- 117 Näin ollen on todettava, että neuvoston asiakirja-aineistossaan tutkimat kantajan toimet merkitsevät edellä 105 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettua yllyttämistä väkivaltaan, vihaan ja suvaitsemattomuuteen, joten niihin ei voida soveltaa laajennettua sananvapautta, jolla lähtökohtaisesti suojataan poliittisessa asiayhteydessä esitetyjä lausumia. Nämä toimet ovat näet todellisia hyökkäyksiä, joilla heikennetään demokratiaa ja oikeusvaltiota Venezuelassa.
- 118 Näin ollen kantajan väitteet, jotka koskevat hänen rooliaan toimittajana ja jotka liittyvät toimittajien sananvapauteen, on hylättävä.
- 119 Lisäksi on totta, kuten edellä 102 kohdassa muistutetaan, että ”jokaisella” on oikeus sananvapauteen. Nyt käsiteltävässä asiassa kantajaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet voivat lisäksi rajoittaa hänen sananvapauttaan, koska neuvosto on päättänyt niistä erityisesti tiettyjen hänen lausumiensa vuoksi ja ne ovat siten omiaan saamaan hänet luopumaan ilmaisemasta näkemystään samankaltaisin ilmaisin. On kuitenkin korostettava, ettei sananvapaus ole absoluuttinen oikeus ja sitä voidaan rajoittaa perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdassa mainituin edellytyksin.

- 120 Sananvapauden puuttumisen on täytettävä kolme edellytystä, jotta se olisi unionin oikeuden mukaista. Ensinnäkin kyseessä olevan rajoituksen on oltava ”lailla säädetty”. Toisin sanoen unionin toimielimellä, joka toteuttaa toimenpiteitä, jotka voivat rajoittaa henkilön sananvapautta, on oltava käytettävissään tätä varten laillinen perusta. Toiseksi rajoituksella on oltava yleisen edun mukainen tavoite, jonka unioni on sellaiseksi tunnustanut. Kolmanneksi kyseessä oleva rajoitus ei saa olla kohtuuton (ks. tuomio 15.6.2017, Kiselev v. neuvosto, T-262/15, EU:T:2017:392, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 121 Ensimmäisestä edellytyksestä on huomautettava, että nyt käsiteltävässä asiassa rajoituksesta ”säädetään lailla”, kun otetaan huomioon se, että rajoitus on ilmaistu toimissa, jotka ovat yleisesti sovellettavia, ja sillä on selvä oikeudellinen perusta unionin oikeudessa eli SEU 29 ja SEUT 215 artikla (ks. vastaavasti tuomio 15.6.2017, Kiselev v. neuvosto, T-262/15, EU:C:2017:392, 72 kohta).
- 122 Toisesta edellytyksestä on todettava, että – kuten toisen kanneperusteen tarkastelusta ilmenee – riidanalaiset toimet ovat kantajan osalta SEU 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteen eli demokratian ja oikeusvaltion lujittamisen ja tukemisen mukaisia, koska ne ovat osa politiikkaa, jolla pyritään edistämään demokratiaa Venezuelassa.
- 123 Kolmannen edellytyksen osalta on todettava, että se sisältää kaksi osaa: yhtäältä sananvapauden rajoitusten, joita kyseessä olevat rajoittavat toimenpiteet voivat aiheuttaa, on oltava tarpeen ja oikeasuhteisia tavoiteltuun päämäärään nähden, ja toisaalta kyseisen vapauden itse ydintä ei saada loukata (ks. analogisesti tuomio 15.6.2017, Kiselev v. neuvosto, T-262/15, EU:C:2017:392, 84 kohta). Ensimmäisestä osasta on muistutettava, että suhteellisuusperiaate edellyttää unionin oikeuden yleisenä oikeusperiaatteena, että unionin toimielinten säädöksillä, päätöksillä ja muilla toimenpiteillä ei ylitetä niitä rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeen ja soveltuva kyseessä olevalla säännöstöllä tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi. Silloin, kun on mahdollista valita usean tarkoitukseen soveltuvan toimenpiteen välillä, on valittava vähiten rajoittava, eivätkä toimenpiteistä aiheutuvat haitat saa olla kohtuuttomia tavoiteltuihin päämääriin nähden (tuomio 15.6.2017, Kiselev v. neuvosto, T-262/15, EU:C:2017:392, 87 kohta).
- 124 Oikeuskäytännössä täsmennetään tältä osin, että suhteellisuusperiaatteen noudattamista koskevan tuomioistuINVALVONNAN osalta unionin lainsäätäjällä on katsottava olevan laaja harkintavalta aloilla, joilla siltä edellytetään poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten valintojen tekemistä ja joilla sen on suoritettava monitahoisia arviointeja. Siten näihin aloihin kuuluva toimenpide voidaan katsoa lainvastaiseksi ainoastaan, jos kyseinen toimenpide on ilmeisen soveltumaton toimivaltaisen toimielimen tavoittelemien päämäärien saavuttamiseen (tuomio 15.6.2017, Kiselev v. neuvosto, T-262/15, EU:C:2017:392, 88 kohta).
- 125 Nyt käsiteltävässä asiassa kantajaan kohdistettujen kaltaisten rajoittavien toimenpiteiden asianmukaisuudesta on todettava, että kun otetaan huomioon yleisen edun mukainen päämäärä, joka on niinkin perustavanlaatuinen kansainväliselle yhteisölle kuin demokratian ja oikeusvaltion suojeleminen, on ilmeistä, että niiden henkilöiden varojen, rahoitusomaisuuden ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttämistä, joiden on todettu osallistuneen demokratian loukkauksiin Venezuelassa, ei sellaisenaan voida pitää epäasianmukaisena (ks. vastaavasti tuomio 12.2.2020, Boshab v. neuvosto, T-171/18, ei julkaistu, EU:T:2020:55, 134 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kuten edellä 117 kohdassa todetaan, kantaja on yllyttämisillään väkivaltaan, vihaan ja suvaitsemattomuuteen syyllistynyt tällaisiin loukkauksiin.

- 126 Kyseessä olevien rajoitusten tarpeellisuudesta on todettava, että vaihtoehtoiset ja vähemmän rajoittavat toimenpiteet, kuten ennakkolupajärjestelmä tai velvoite perustella luovutettujen varojen käyttöä jälkikäteen, eivät mahdollista sitä, että tavoiteltu päämäärä eli Venezuelan tilanteesta vastuussa olevien venezuelalaisten päättäjien painostaminen saavutetaan yhtä tehokkaasti, kun otetaan erityisesti huomioon mahdollisuus kiertää asetettuja rajoituksia (ks. vastaavasti tuomio 15.6.2017, Kiselev v. neuvosto, T-262/15, EU:C:2017:392, 85 kohta).
- 127 Lisäksi on muistutettava, että päätöksen 2017/2074 7 artiklan 4 kohdassa ja asetuksen 2017/2063 9 artiklan 1 kohdassa säädetään mahdollisuudesta sallia tiettyjen jäädytettyjen varojen tai taloudellisten resurssien vapauttaminen, jotta asianomaiset henkilöt voivat täyttää perustarpeitaan tai täyttää tietyt sitoumukset.
- 128 Koska kantajan sananvapauden rajoitukset, joita kyseessä olevat rajoittavat toimenpiteet voivat sisältää, ovat tarpeen ja oikeasuhteisia tavoiteltuun päämäärään nähden, on tutkittava, loukataanko niillä tämän vapauden itse ydintä.
- 129 On muistutettava, että kyseessä olevissa toimenpiteissä määrätään yhtäältä siitä, että jäsenvaltiot toteuttavat tarpeelliset toimenpiteet estääkseen hänen pääsynsä alueelleen taikka hänen kauttakulkunsa niiden alueen kautta, ja toisaalta hänen unioniin sijoitettujen varojensa ja hänen taloudellisten resurssiensa jäädyttämiseksi.
- 130 Kantaja on unionin ulkopuolisen kolmannen maan, Venezuelan, kansalainen, ja hän asuu Venezuelassa, jossa hän harjoittaa ammittiaan poliitikkona, joka esiintyy myös kyseisen maan tiedotusvälineissä. Kyseessä olevat rajoittavat toimenpiteet eivät näin ollen loukkaa kantajan sananvapauden ydintä erityisesti hänen ammattitoiminnassaan viestintäalalla siinä maassa, jossa hän asuu ja työskentelee (ks. analogisesti tuomio 15.6.2017, Kiselev v. neuvosto, T-262/15, EU:C:2017:392, 123 kohta).
- 131 Nämä toimenpiteet ovat lisäksi luonteeltaan väliaikaisia ja kumottavissa olevia. Päätöksen 2017/2074 13 artiklasta nimittäin ilmenee, että päätöstä tarkastellaan jatkuvasti uudelleen (ks. edellä 7 kohta).
- 132 Tästä seuraa, etteivät kantajaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet loukkaa hänen sananvapauttaan.
- 133 Edellä esitetyn perusteella kolmas kanneperuste on hylättävä.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Diosdado Cabello Rondón velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

da Silva Passos

Reine

Truchot

Julistettiin Luxemburgissa 14. päivänä heinäkuuta 2021.

Allekirjoitukset